08
3. JULI 2026
ÅRGANG 126

TRO & MISSION

Som gospelleder i Polen bruger Lea sin åndelige arv fra LM

> SIDE 10

TEMA:
NÅDEGAVER
> SIDE 24

SOLDATERKAMMERAT VISTE IB JØRGENSEN VEJEN TIL GUD
> SIDE 6

HENNING HERMANNSEN BRAGTE SPEJDERLIV IND I LM
> SIDE 22

OLE HAR PRIORITET SAMVÆR MED ELEVERNE HØJT
> SIDE 38

Fri Fagskole

Nyhed i 2026 Danmarks første kristne Fri Fagskole ved Løgumkloster Efterskole. Et praktisk og meningsfuldt alternativ til den klassiske efterskole.

Hvad er Fri Fagskole?

- En kostskoleform, der ligner efterskolen.
- For elever, der har afsluttet 9. eller 10. klasse.
- En skoleform, hvor du lærer med hænder og krop i stedet for kun med hovedet.
- Mulighed for flere ugers praktik.
- Faguddannede undervisere.
- Undervisning, der retter sig mod praktiske uddannelser og erhverv.

VIDSTE DU
Du kan både vælge at gå på Fri Fagskole på 10. og 11. årgang.

VIDSTE DU
Et år på Fri Fagskole kan erstatte Grundforløb 1 på en erhvervsuddannelse. Man kan også fortsætte på gymnasiet efter Fri Fagskole.

HÅNDVÆRK

Vil du udrette noget med hænderne og prøve kræfter med nogle af de helt klassiske håndværksfag?

CARE

Vil du gerne arbejde med mennesker, fx i en børnehave, på et plejehjem eller i sundheds-systemet?

DESIGN & MAKER

Vil du gerne designe og skabe noget unikt? Det kan være inden for tekstil og beklædning, brugskunst og grafisk design.

GASTRO & EVENT

Vil du gerne stå i et køkken, eller vil du hellere ud blandt gæsterne?

Du kan ansøge om optagelse på Løgumkloster Efterskole her

løgumkloster efterskole og fri fagskole

KVINDEKONFERENCE 2026

ÅBENLYS

TILMELDINGEN ER ÅBEN

Kun for kvinder, på tværs af generationer, hvor troen er i fokus, og hvor fællesskabet mellem kvinder får en særlig betydning.

Dato	Lokation	Adresse
4.-6. September 2026	Luthersk Missions Højskole	Ansgarvej 2, 3400 Hillerød

kvindekonference@gmail.com

Arrangeret i samarbejde med LMBU

INDHOLD

6 Ib fandt vejen til Gud gennem soldaterkammerat

10 PORTRÆT
Lea Kjeldsen ville ikke hjem til Danmark

18 LM RUNDT
> LEGO udvikler børns fantasi
> LM har brug for langsigtet velsignelse
> Landsteltlejr
> Henning bragte spejderlivet ind i LM

24 TEMA: NÅDEGAVER
> Guds værktøj til en stor opgave
> Gæstfrihed som nådegave
> Nådegave til at tolke tungetale

32 KIRKEN VERDEN RUNDT
> Teologiske mindretal skal på banen
> Større åbenhed over for tro

35 ANMELDELSE
Båret af kærlighed

35 BIBELLÆSNING
Vandrebiblel hjælper LMU'ere til at få læst i Bibelen

38 PORTRÆT
Ole Hauge giver stafetten videre

43 Lovsang er ikke kun ord

IVAN BACH JAKOBSEN
KONSTITUERET ANSV. REDAKTØR
IBJ@DLM.DK

DER ER **VENDEPUNKTER** – OG PARENTESER

Vi har netop markeret midsommer med Sankt Hans-arrangementer rundt omkring i landet. Det er en dejlig tid på året, fyldt med liv, lys og glæde. Sommeren står i fuldt flor, solen står højt på himlen, og for mange nærmer ferien sig. Det kan være svært at bevare pessimismen på denne årstid, hvor naturen viser sig fra sin smukkeste side.

Men med midsommer har vi også passeret årets vendepunkt. Dagene begynder langsomt at blive kortere. Det kan være svært at acceptere, for vi glæder os netop over de lyse aftener og de lange dage. Alligevel er midsommer et vendepunkt: Nu går vi mod mørkere tider, og efteråret nærmer sig, uanset om vi ønsker det eller ej. Tanken kan vække en vis vemodighed.

LIVETS VENDEPUNKTER

Også i menneskelivet møder vi vendepunkter. Der kommer et tidspunkt, hvor vi ikke længere ser frem til tiårs fødselsdagen, til at få kørekort eller andre store milepæle, der ligger foran os. I stedet opdager vi, at håret bliver tyndere, at det er lidt mere besværligt at binde skoene, eller at arbejdsmarkedet ikke længere efterspørger vores indsats på samme måde som før.

Sådanne vendepunkter kan være svære at acceptere. De minder os om, at livet ikke varer evigt. Naturens vendepunkter kender vi og lever med. Vi ved, at når dagene bliver kortere, vil de på et tidspunkt vende igen og blive længere. Men menneskelivets vendepunkter opleves ofte mere endelige. Tiden går kun én vej, og en dag når vi livets afslutning.

IKKE SLUTSTATIONER

For den, der kender Jesus Kristus, er livet ikke ved at ebbe ud, selv om kroppen ikke længere er, hvad den har været. Livet går i virkeligheden ikke baglæns, men fremad. Vi er på vej mod den evighed, som Herren har beredt for sine børn. Derfor er alderdommens tegn og livets mange vendepunkter ikke slutstationer. De er blot parenteser på vejen.

Dette perspektiv kan fylde os med glæde og håb allerede nu. For i Kristus er det egentlige liv ikke ved at slutte – det er tværtimod på vej mod sin fulde udfoldelse. Set i lyset af evigheden bliver livets vendepunkter netop det: parenteser i et liv, der i virkeligheden kun lige er begyndt.

VI FORSAGER DJÆVELEN

Magasinet Budskabet nummer 2 i 2026 sætter fokus på Guds og menneskers modstander, Djævelen, og hvordan man som kristne må forholde sig til ham.

Ud over at se på, hvad Bibelen siger om Djævelen, henter temaartiklerne perspektiver fra både Luther og livet på missionsmarken i en kultur med langt mere mærkbar åndsdimension end i Danmark.

De slår fast, at Djævelen ikke bare er en idé, men en virkelig person, som virker i verden.

En væsentlig pointe går dog igen: Jesus er stærkest.

NY PRÆST I AALBORG FRIMENIGHED

Aalborg Frimenighed har ansat Troels Rauff Larsen som ny præst i en deltidsstilling. Han blev indsat ved gudstjenesten den 31. maj.

FOTO: JØRN NØRGAARD

Konfirmandkursus på LME

I den sidste weekend i juni tjekkede 25 unge ind til Konfirmandkursus (KK) på Løgumkloster Efterskole og Fri Fagskole.

"Det skønneste solskinsvejr indbød til udendørs aktiviteter, og vi nød vores første dag med KK'erne," siger forstander Jørn Nørgaard.

"Dagen gik med at spille spikeball og crossnet i haven, en gåtur i skoven, hvor vi fandt den store trold "Markus Knuskrammer", og de, der havde lyst, kunne bade i åen."

Han glæder sig over, at alle på den måde fik mulighed for at lære hinanden at kende.

Ud over LME er der også KK på fire andre efterskoler: Sædding og Frøstruphave Efterskoler og Nordsjællands og Djurslands Efterskoler.

FOTO: PETER BECH

BYGGERI I DAR ES SALAAM SKRIDER FREMAD

Fundamentet til den nye lagerbygning til Soma Biblia er nu ved at være afsluttet, fortæller landerepræsentant Peter Bech. Nu kan man begynde opfyldning og at pålægge armerede bjælker og et betondæk.

FOTO: ANDERS SOLGAARD

LEJRSTÆVNE PÅ BORNHOLM

Søndag den 21. juni kombinerede bornholmske LM'ere det gode sommervejr med at tage til det årlige lejrstævne på LM-lejren.

Efterskoleforstander Jørn Nørgaard på Løgumkloster Efterskole holdt to prædikener og fortalte om det nye tiltag på skolen: Fri Fagskole.

LM Blæserne ledte deltagerne i sang, der var børnemøde, og mellem de to prædikener blev lejrens softicemaskine rullet frem, og der blev uddelt over 100 softice.

FOTO: JOHANNES JENSEN

19 BLEV DØBT PÅ LIVING HOPE CENTER I CAMBODJA. Ved gudstjenesten søndag den 21. juni var der stor dåbsfest på LHC. De nydøbte har meget forskellige livssituationer, og de kommer alle på centeret til forskellige aktiviteter.

FOTO: LMH

IS TIL LMH-ELEVER, MENSTRUATIONSBIND OG LYDBIBLER TIL TANZANIERE

Eleverne på LMH har i dette forår samlet 200.000 kroner ind til missionsarbejde i Tanzania.

De mange penge går til menstruationsbind til Menstrual Health Management-projektet, lydbibler til evangelisering gennem Soma Biblia og Al Massira-arbejdet. LM takkede for det store engagement og giversind med is til alle.

PARSEMINAR I VESTERHAVSKIRKEN I ESBJERG

Vesterhavskirken har afholdt et parseminar under overskriften "Dig og mig for altid". Dagens oplægsholdere var sexolog Amanda Lagoni og familiekonsulent Kristian Andersen. 26 par deltog og fik god undervisning. Dagen gav også plads for gode samtaler parrene imellem.

FOTO: VESTERHAVSKIRKEN

Et øjeblik ad gangen
Angstfugl i mørke
ORD DER GROR
DIAMANTER I STØVET
LANDEN RUNDT
TRO PÅ JESUS
FRANK JACOBSEN
ESSELTE

<

Ib Jørgensen holder foredrag om de to sangskrivere Lina Sandell og Fanny Crosby. Passionen for netop de to opstod, da han fandt nogle bøger om deres liv og baggrunden for deres sange.

SOLDATERKAMMERAT VISTE IB **VEJEN TIL GUD**

For 50 år siden meldte Ib Jørgensen fra Brøndby sig til søværnets tamburkorps. Det **åbnede hans øjne for troen** og førte ham til det sydvestjyske, hvor han har boet lige siden og i dag holder foredrag om nogle af den kristne tros mest elskede sangskrivere.

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG **FOTO** BOTHILDE JØRGENSEN

Gud har mange måder at kalde mennesker til sig på. Det måtte Ib Jørgensen sande, da han for mange år siden som ung rekrut overgav sit liv til Jesus.

Vejen dertil var ellers ikke ligetil. Ib voksede op i et lejlighedskompleks på den københavnske vestegn uden nogen kristen baggrund. En stor del af teenageårene gik med fester og alkohol, og på et tidspunkt begyndte han og vennerne også at ryge hash.

En aften røg han en hel klump hash og blev så dårlig, at han troede, han skulle dø. Den forskrækkelse satte sådan spor i ham, at han stoppede al sit misbrug.

”Det var som at vende på en mønt. Fra den ene dag til den anden rørte jeg ikke noget mere, hverken alkohol eller hash. Jeg var færdig med det,” fortæller han.

MUSIKKEN BANEDE VEJ

Den ubehagelige oplevelse efterlod den 19-årige dreng med en følelse af tomhed. Heldigvis havde han i løbet af sin skoletid udviklet en interesse for musik og lært at spille klarinet hos en professionel musiker. Den interesse fortsatte han med og passede sin uddannelse som bankassistent.

I januar 1976 søgte han ind til Søværnet. Da han meldte sig på kasernen i Auderød, kom han med i tamburkorpset, fordi han kunne spille et instrument, og de manglede en til at spille tværfløjte. Ib sagde frimodigt:

”Ja, hvis det er det, der er brug for, så kan jeg vel lære det.”

De var fire nye musikalske rekrutter, der blev optaget sammen – deriblandt en ung kristen sønderjyde. Han og Ib var de eneste, der ikke tog på værtshus for at drikke sammen med de andre, når de havde fri, og der opstod et venskab mellem de to.

”Han havde sådan en umiddelbar måde at fortælle om Jesus på, og gennem vores samtaler var der noget, der vågnede i mig," siger Ib.

"Efter jeg var færdig med det vilde liv, følte jeg, der manglede et eller andet – og det blev efterhånden tydeligt for mig, at her var der noget

Når Ib er ude og holde foredrag, tager han sin klarinet eller saxofon med, og så spiller han for på sangene.

meget vigtigt, som jeg også gerne ville have del i."

JYSK MULD UNDER NEGLENE

Efter værnepligten begyndte Ib at komme i en LMU efter anbefaling fra sin soldaterven. Men som ny kristen var det svært at forstå, hvad der blev talt om, så i foråret 1978 tog han på LM's højskole i Hillerød for at få noget mere koncentreret bibelundervisning. Her voksede han ind i en dybere forståelse af troen og fik kristne venner, som sammen ville rejse til Israel i kibbutz.

Inden da skulle han nå at tjene nogle penge, men banken, som havde givet ham fri til at tage på LMH, ville ikke forlænge hans orlov. Så han sagde op og tog i stedet et job som landbrugsmedhjælper i Jylland. Stald- og markarbejdet var uvant for den unge københavner, der samtidig døjede med dårlig ryg. Men det praktiske arbejde og den friske jyske luft gjorde ham så godt, at han efter opholdet i Israel blev ansat som karl på en gård i Sønderjylland – igen med hjælp fra sin kristne ven fra soldatertiden.

Her mødte han sin kommende kone, Bothilde, i den lokale LMU i Bylderup-Bov. Her bosatte de sig og er i alle årene kommet i LM i byen helt indtil august sidste år, hvor parret flyttede til Skjern.

SALIGE VISHED – JESUS ER MIN

Nu holder den 70-årige pensionist foredrag om to af den kristne tros mest elskede sangskrivere, Lina Sandell og Fanny Crosby. Passionen for netop de to opstod, da han fandt nogle bøger om deres liv og baggrunden for deres sange.

"Jeg har gennem årene købt mange kristne bøger i LUMI Genbrug og haft meget glæde af det. En dag fandt jeg en bog om Lina Sandell. Og for et par år siden fandt jeg en anden bog om Fanny Crosby – skrevet af den samme forfatter. Jeg synes, deres historie er helt fantastisk," siger Ib og fortæller om de to kvinder:

» **Der er en højere mening med det, der er sket. Gud havde en plan med mit liv, ligesom han havde med Linas og Fannys liv.**

”Deres liv var heller ikke bare en dans på roser. De havde begge et svagt helbred, og Fanny Crosby var endda blind, fra hun var spæd. Alligevel formåede de at skrive så mange fantastiske sange, som er med til at styrke en i troen,” siger han og nævner sange som K*un en dag, et øjeblik ad gangen* og *Salige vished - Jesus er min!*

”Der er mange gange, jeg har stillet mig selv det spørgsmål: ’Hvorfor lige mig? Hvorfor skulle jeg møde Guds ord?’ Altså ovre i Brøndby befinder man sig jo mellem hundredtusindvis af mennesker. Og så skulle det lige blive mig? Så går det op for mig: Der er en højere mening med det, der er sket. Gud havde en plan med mit liv, ligesom han havde med Linas og Fannys liv – og som han har med hvert eneste menneske. Gud kan bruge os til en gerning i sit rige med de evner, vi hver især har fået.”

GLAD FOR AT LOVPRISE HERREN

Det er her, musikken igen baner vej – som den gjorde det, da Ib kom til tro på Gud. For når han er ude og holde foredrag, tager han sin klarinet eller saxofon med, som han også har lært at spille på. Og så spiller han for på sangene.

”Det er jo sange, vi tit har siddet og sunget til møder, men man kender ikke rigtigt personen eller historien bag. Det gør man så lidt mere nu, og det giver noget ekstra dybde til sangene.”

Ib spiller også til møder og gudstjenester og har medvirket ved Norea Mediemissions online-gudstjenester. Til sommer skal han spille til bibelcamping på Haderslev Næs.

”Jeg er glad for, at jeg på den måde kan være med til at lovprise vor Herre Jesus Kristus,” siger han. ▪

IB FORTÆLLER OM SANGSKRIVERNE

- Lina Sandell (1832-1903): Havde nådegaven til at formidle fred, trøst og glæde i evangeliet på en klar, dyb og enkel måde. Forfatter til mange sange i ***Salmer og Sange***, deriblandt ***Kun en dag, et øjeblik ad gange***n.
- Fanny Crosby (1820-1915): Skrev over 8.000 salmer og vækkelsessange, heraf den nok mest kendte ***Salige vished*** – en sang, der ånder af glæde og urokkelig tillid til Guds ord og nåden i Kristus.

MISSIONÆREN, DER IKKE VILLE HJEM

For 34 år siden blev Lea Kjeldsen udsendt af KFS til Kraków i Polen, hvor hun har boet lige siden. **Hun har vundet polakkernes hjerter for Gud gennem gospelkor**, og selv om hun nu har nået pensionsalderen, har hun ikke tænkt sig at stoppe. For der er stadig et arbejde, der skal gøres.

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG **FOTO** PIOTREK BANASIK, PIOTR KUBICA

Da vestjyske Lea Kjeldsen som ung stod over for at vælge karrierevej, var der to ting, hun i hvert fald ikke skulle være: gymnasielærer eller missionær!

Gymnasielærer, fordi Lea som nyuddannet cand.mag. i musik ikke bare ville gå den vej, alle andre gjorde, og missionær, fordi hun huskede missionærerne fra sin barndom som gamle og kedelige.

"Jeg tænkte på de missionærer, jeg mødte som barn på sommerlejre på Hemmet Strand, og det var bestemt ikke noget for mig, for jeg kunne slet ikke se mig selv i det. Men Gud ville det anderledes," smiler hun med et glimt i øjet.

I 1985 blev hun spurgt om at blive lærer på Det Kristne Gymnasium (KG) i Ringkøbing, hvor hun underviste i musik. I 1991 kontaktede KFS hende: De ville gerne sende hende til Polen for at styrke gymnasiearbejdet. Lige siden har hun boet i den polske by Kraków 300 kilometer syd for hovedstaden Warszawa, og i over 25 år har hun tjent Gud ved at lede gospelkor og derigennem lede mennesker til ham. Den 30. juli fylder hun 70.

DEN ÅNDELIGE ARV FRA LM

Når den nu mangeårige udsending ser tilbage på sit livsforløb, kan hun se, hvordan livet som gymnasielærer og missionær gik hånd i hånd – hvordan de syv år som musiklærer på KG var en forberedelse til det missionsarbejde, hun i dag er en del af i Polen. Hun ser også, hvordan det trækker tråde helt tilbage til hendes barndom i Vestjylland: opvæksten i den lille by Troldhe-

<

Lea fylder 70 år om en lille måned, men hun har ingen planer om at gå på pension eller flytte tilbage til Danmark. Polen er landet, hvor hun har sit hjerte.

BØN VED UDSENDELSE 1999

Den 28. februar 1999 blev Lea Kjeldsen igen udsendt til Polen. Denne gang fra Christianskirken i Aarhus med denne bøn, som har betydet meget for hende gennem årene:

Almægtige, evige Gud. Vær med Lea altid og alle vegne, og lad hende i medgang og modgang altid erfare din nådige hjælp. Bevar hende i hjertets ydmyghed og ved godt helbred. Fyld hende med din Ånd, at hun må drage mennesker til dig, i den gerning, som hun nu går ud til. Giv hende og os alle syn for den enhed, som du i Kristus har skænket dit folk over hele jorden, og villighed i den tjeneste for verden, som du har kaldet din kirke til. Det beder vi om i din elskede søns, Jesu Kristi navn. Amen.

Menigheden har siden bedt for Lea og hendes tjeneste hver søndag ved gudstjenesten.

de, årsmøderne i Luthersk Mission i Skjern og hendes fars stærke og levende bønner ved aftensmåltiderne.

”Det er den største åndelige indflydelse på mig nogensinde fra begyndelsen og til i dag: min fars bønner,” siger hun og fortæller om sin far, Erik Kjeldsen, der var prædikant i LM, men også talte mange andre steder, hvor han blev indbudt.

”Når far bad, kunne jeg høre, at han virkelig snakkede med Gud. Det var personligt. Det var ikke altid, jeg forstod, hvad han bad om, men jeg kunne mærke, at det var vigtigt for ham. Det fik jeg med fra min far. Det er den åndelige arv, som han og generationer før ham levede på: at man kan kende Gud og have et forhold til ham.”

Lea fik også glæden ved musikken gennem sin far, der spillede på sin citar derhjemme, og når han var ude at prædike. Og så elskede hun, når familien tog sammen til LM’s årsmøder i Skjern.

”Jeg kommer jo virkelig fra landet, så det var ligesom at tage på udflugt. Når andre skulle i Tivoli eller teateret, tog vi til årsmøde. Og så var der kor og orkester, der spillede. Det syntes jeg, var helt fantastisk.”

BRIKKERNE FALDT PÅ PLADS

Efter et ophold på LME og senere HF i Herning kom Lea i efteråret 1975 på Luthersk Missions Højskole i Hillerød. Her blev hun undervist i musik af Finn Evald og Ingolf Munch, og hun lærte at lede og dirigere kor.

”Her lærte jeg det, som jeg også oplever med mine go-

» Det bedste var, at jeg lærte at tale polsk – en meget vigtig detalje.

» Til forskel fra musikstudiet, hvor det handler om, at alting skal lyde pænt og smukt, var der på LMH mere fokus på, at man som korsanger har noget på hjerte, som man giver videre til andre.

spelkor i dag: at musik skal kommunikere noget. Til forskel fra musikstudiet, jeg kom på senere, hvor det handler meget om, at alting skal lyde pænt og smukt, var der her mere fokus på, at man som korsanger har noget på hjerte, som man giver videre til andre."

På LMH blev Lea opfordret til at fortsætte med at øve sig på at spille klaver, og det gav hende mod til at søge ind på musik på universitetet i Aarhus. Det var i midten af 1970'erne, hvor den marxistiske og kommunistiske tankegang prægede især de humanistiske og samfundsvidenskabelige fakulteter, og det var et kulturchok for den unge vestjyde at møde livsholdninger, der i en sådan grad tilsidesatte Guds eksistens.

I en tid, hvor hun samtidig var ved at udvikle sin egen personlige tro, blev KFS en stor hjælp. Bibelstudiegruppen gav hende et trygt rum til at stille spørgsmål om tvivl og usikkerhed, og en aften blev det til personlig afklaring for hende, fortæller hun:

"Da forstod jeg pludselig, at 'Gud er virkelig' – at det, vi læser, er virkeligt. Så var det, som om alle andre spørgsmål faldt på plads som dominobrikker. Det, jeg havde fået hjemmefra, faldt ligesom på plads for mig, og jeg tog det til mig som mit eget."

TABTE SIT HJERTE TIL POLEN

Da Lea afsluttede studierne i foråret 1985, blev hun tilbudt et job på KG i Ringkøbing. Hun takkede først nej, men endte med at skifte mening. Tiden som gymnasielærer skulle vise sig at blive en fantastisk optræning til det, hun senere kom til at arbejde med i Polen, fordi hun lærte at forberede sig, undervise og opnå god kontakt med unge mennesker.

"Eleverne introducerede mig til nye musikgenrer, som jeg ikke kendte til, for jeg var jo klassisk uddannet. Det var også dem, der tog mig med til min første gospelkoncert nogensinde. Jeg syntes, det var helt fantastisk!"

Samtidig var hun åben for, hvis Gud kunne bruge hende andre steder end i Danmark, så da KFS i 1992 kontaktede hende, forlod hun sit velbetalte gymnasielærerjob i Ringkøbing og blev udsendt til Kraków i Polen for at hjælpe med at styrke det polske gymnasiearbejde.

Polen er et katolsk land, og en stor del af polakkerne går i kirke, men mange er traditionskristne uden et personligt forhold til Jesus. Lea fik en kontrakt med KFS – i første omgang på tre år, som senere blev forlænget med yderligere tre år. Her rejste hun rundt i landet og holdt møder på skoler og var med til at arrangere lejre.

"Og det bedste var, at jeg lærte at tale polsk – en meget vigtig detalje," understreger Lea, der hurtigt tabte sit hjerte til det polske folk.

"Der er mange ting i den polske kultur, der ligner den landlige, vestjyske mentalitet. Naboskabet er godt, og man kender hinanden. Og så er der stor åndelig åbenhed. De første år, jeg arbejdede for KFS, skulle vi bare sætte en plakat op på opslagstavlen på gymnasiet, så kom der 100 unge til en lejr," fortæller hun.

INGEN ARBEJDSGIVER UD OVER GUD

Da kontrakten med KFS udløb i 1998, var Lea på ingen måde klar til at rejse hjem til Danmark igen.

"Jeg gik hernede i Kraków og havde fornemmelsen af, at jeg slet ikke var færdig med det, jeg skulle i Polen. Den polske KFS-organisation havde besluttet, at når jeg stoppede, ville de lukke gymnasieafdelingen. Det kunne jeg slet ikke have, for der var stadig et arbejde, der skulle gøres."

LEA KJELDSEN

Født 30. juli 1956 i Troldhede

Cand.mag. i musik og geografi

1985-1992: Lærer på Det Kristne Gymnasium i Ringkøbing

1992: Udsendt af KFS til studenterarbejde i Polen

1999: Udsendt fra Christianskirken, Aarhus, til arbejde med gospelkor og workshops i Polen
Har lige siden boet i den polske by Kraków, hvor hun fortsat leder gospelkor

KRAKÓW GOSPEL CHOIR

Et kristent, økumenisk kor, som har eksisteret siden 1999.

Blev oprettet af Lea Kjeldsen efter den første gospelworkshop, der fandt sted i Kraków.

Der er korsangere med fra forskellige lande og kontinenter.

Koret giver koncerter både i Polen og i udlandet og har flere gange været i Danmark, senest i 2012.

Repertoiret spænder bredt fra traditionelle gospelsange og lovsange til polske sange og egne kompositioner.

Læs mere på kgc.gospel.com.pl.

» **Mange af de nye gospelkor har taget det med sig, som var fundamentet helt fra starten: fællesskabet omkring den kristne tro.**

Så Lea blev. Hjemme i Danmark var lederen af den bibelstudiegruppe, som Lea kom i under sin studietid i Aarhus, Orla Villekjær, imidlertid blevet sognepræst i Troldhede, hvor hendes forældre boede.

"Da han hørte om hende missionæren, der ikke ville hjem, begyndte han at ringe rundt til forskellige missionsorganisationer for at høre, om der var nogen, der ville ansætte mig," fortæller Lea.

Det var der ikke, men Mission Øst tilbød i en periode at stå som organisatorisk bagland og administrere gaver. Det betød, at Lea lige siden har levet af frivillige gavebidrag fra folk, der støtter arbejdet.

"Så jeg har ikke haft nogen arbejdsgiver – ud over Gud – siden jeg stoppede i KFS," siger hun og fortæller, at det selvfølgelig også har haft sin pris at leve et liv uden fast månedsløn som andre danske missionærer.

"Det er stressende, fordi man ikke ved, hvad man har – og nogle gange har man ikke noget! Og det med at spørge andre om penge er jeg ikke så god til. Så det har været 'hard reality', kan man sige."

GOSPEL – DEN MANGLENDE BRIK

På et tidspunkt kom en medarbejder fra Mission Øst på besøg hos hende i Polen, og her fortalte han sit eget vidnesbyrd om, hvordan han var kommet til tro. Det gav Lea ideen til at starte gospelkor.

"Han var ikke troende, men kunne godt lide at synge, så en kollega sagde til ham: 'Du skal da synge gospel.' Han kom med i et gospelkor i København og blev kristen. Da jeg hørte det, tænkte jeg: 'Jeg skal have sådan et gospelkor.' Det var simpelthen lige den brik, der manglede: jeg var jo musiklærer. Nu vidste jeg præcis, hvad det var, jeg skulle i Polen," siger hun.

Lea samarbejdede med en lokal medarbejder fra det polske gymnasiearbejde, som var spejderleder og havde erfaring med at arrangere større lejre. Sammen fik de stablet en årlig gospelworkshop på benene. Lea fik blandt andet den danske gospelpioner Peter Steinvig – den samme korleder, som medarbejderen fra Mission Øst havde haft – til at komme og undervise.

Dengang kendte man kun meget lidt til gospelmusik i Polen – det var primært gennem vestlige film som Blues Brothers og Halløj i Klosteret med en flok nonner, der synger *Oh, happy Day*. Der havde været nogle få gospelarrangementer, men det var ikke noget, som den almindelige polak kunne deltage i, fortæller hun.

I 1999 oprettede hun Polens første gospelkor – Kraków Gospel Choir. Mens Kraków-koret mest var for unge, blev

Lea holder det billede, som hun fik overrakt ved afslutningskoncerten for den 25. Gospel Music Workshop i Kraków i 2023. På billede står der "Touched by Gospel", og det er prydet med fingeraftryk fra medlemmer af Kraków Gospel Choir, som ønskede at at anerkende den betydning, Lea har haft for deres liv gennem årene.

der startet Mama-gospel for mødre med deres spædbørn, børnekor, voksenkor og seniorkor.

EN HJÆLP TIL AT UDTRYKKE TRO

Gospel blev vejen til polakkernes hjerte, så der i dag er flere hundrede gospelkor spredt over hele landet. Gospelmusikken med dens kristne budskab skabte glæde, håb og et fundament for en befolkning, der led under tomrummet efter kommunismens sammenbrud og materialismens massive påvirkning fra Vesten.

Og Lea er glad for at se, at mange af de gospelkor, der skyder op i dag, har taget det med sig, som også var fundamentet helt fra starten: fællesskabet omkring den kristne tro.

"Mange fortæller, at det at synge gospel udtrykker det, de måske kender gennem deres katolske opdragelse, men ikke helt forstår. Som et af mine kormedlemmer i sidste uge sagde til mig: 'Når vi synger de der sange, får jeg hjælp til at forstå det, som jeg godt ved, jeg gerne vil tro på, men som jeg ikke kan finde ud af.' Og så er vi tilbage til min fars personlige bøn og det, jeg har fået med mig som barn," siger hun med et smil og uddyber:

"Når vi synger gospel, synger vi om det, vi kender og har mødt. Det hele hænger jo sammen."

POLEN ER MIT HJEM

Selv om Lea om en måned fylder 70, har hun ingen tanker om at gå på pension og rejse tilbage til Danmark. For der er ingen tvivl: Polen er hendes hjem og det sted, hun har sit hjerte.

"Gospelkoret er mit åndelige fællesskab. Vi er et kor – ikke en kirke. Men for mig personligt er mit seniorgospelkor min kirke. Det er dér, hvor vi lever sammen, griner sammen, græder sammen og finder støtte til at kunne være med det, der er tungt. Og det er jo dét, der er kirke," fastslår hun. ■

Volontørerne Sara og Johan oplever, at børnene er meget fordybede i deres byggeopgaver, og at de har meget svært ved at lægge det fra sig, når de først er kommet i gang.

STØT ARBEJDET I CAMBODJA

Du kan være med til at hjælpe ved at give en god gave i dag på MobilePay 66288 eller via dlm.dk/støt.

LEGO UDVIKLER BØRNS FANTASI OG MOTORIK

LM's volontører i Battambang oplever, at børn med meget uro i kroppen har **stor gavn af kreative aktiviteter** til at understøtte undervisningen i engelsk og bibelhistorier.

TEKST KAJA LAUTERBACH **FOTO** PRIVAT

Sara og Johan Just Rasmussen er begyndt at inddrage LEGO i undervisningen af børnene.

Parret er volontører i Luthersk Missions internationale arbejde i Battambang i Cambodja. Her underviser de børn fra 7-15 år i hver sin landsby i udkanten af byen, og de er blevet klar over, at de ofte er nødt til at inddrage kreative metoder i undervisningen.

Undervisningen er et tilbud ud over den normale skole, hvor børnene kan lære engelsk, sociale færdigheder og lære om Bibelen.

"Mange af børnene har meget uro i kroppen, og derfor tilbyder vi aktiviteter, hvor de ikke bare skal sidde stille," siger parret om tilbuddet om at bygge med LEGO.

Legoklodserne er en gave fra Lego Charity, der ofte sponsorer deres "rest-LEGO" til organisationer, som støtter marginaliserede og udsatte børn.

HELT NYT FOR BÅDE HJERNER OG FINMOTORIK

Sara og Johan oplever, at børnene synes, det er svært at bygge med LEGO

"Hverken deres hjerner eller deres finmotorik er vant til at arbejde på den måde," siger de.

"Hvor de fleste børn i Danmark har bygget med LEGO eller Duplo – eller leget med modellervoks – fra de var helt små, er det noget nyt for børnene her at forestille sig noget og så fremstille det."

Vi kan mærke børnenes begejstring, når det lykkes

Sara og Johan får ikke så mange direkte kommentarer for børnene. Det skyldes både de sproglige barrierer og det, at børnene ikke er vant til at udtrykke følelser.

"Men vi kan mærke deres begejstring, og smilet er stort, når det lykkes at bygge noget, der kan holde balancen, og som ikke falder sammen," siger volontørparret. ■

VI HAR BRUG FOR **LANGSIGTET VELSIGNELSE**

Udgangspunktet for LM's økonomi er solid lige nu, men når det gælder fremtiden, er billedet mere sammensat, siger LM's vicegeneralsekretær Johnny Lindgreen.

TEKST JOHNNY LINDGREEN **ILLUSTRATION** MAGNIFIC

Der kan være forskel på kort og langt sigt – også i LM's økonomi.

Ser vi alene på årets foreløbige gaveindtægter, er øjebliksbilledet rimeligt: Vi har modtaget cirka seks millioner kroner – cirka 200.000 kroner mindre end sidste år.

Det er en tredjedel af gavebudgettet på cirka 18 millioner kroner.

Samtidig er udgangspunktet i år unikt og et udtryk for Guds store velsignelse. Dels fik vi i december en stor gave, dels har vi omkring årsskiftet modtaget en betydelig arv øremærket international mission. Vi står altså med et solidt og rigt velsignet udgangspunkt for LM's arbejde her og nu.

FLERE FASTE GIVERE OG MEDARBEJDER I LUMI GENBRUG

Når det gælder fremtidens økonomi, er billedet mere sammensat. Vi ønsker langsigtede missionsindsatser – ikke blot kortsigtede projekter. Derfor skal det gode udgangspunkt bruges til at styrke indsatsen fremover. Samtidig ved vi, at der er brug for flere faste givere, hvis vi vil fastholde det nuværende aktivitetsniveau.

En væsentlig del af LM's økonomi – ud over gaver og arv – er overskuddet fra vores ni genbrugsbutikker. I 2025 blev der solgt mere end nogensinde før, og alene til landskassen gik der 7,7 millioner kroner. Hertil kommer indtægter til det lokale arbejde.

Denne indsats bæres af 450 frivillige, som uge efter uge yder en imponerende og trofast indsats. Det er et stærkt eksempel på, hvordan mange små og store bidrag kan skabe noget stort. Skal denne indtægt række ind i fremtiden, er der behov for flere medarbejdere til både små og store opgaver.

BØN OM VISDOM TIL AT FORVALTE MIDLERNE BEDST MULIGT

Alt i alt er vi Gud og giverne dybt taknemmelige for det udgangspunkt, vi har nu. Vi beder om visdom til at forvalte midlerne bedst muligt til fremtidens missionsarbejde – og om flere faste givere samt tilstrækkeligt med medarbejdere i vores genbrugsbutikker.

Tak for jeres støtte og forbøn.

OVER 250 DELTOG I **LANDSTELTLEJR 2026**

Under primitive forhold på Haderslev Næs **delte børn og voksne både hverdag og oplevelser** – og de møder de samme udfordringer – som for eksempel at holde varmen om natten.

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN **FOTO** IVAN BACH JAKOBSEN

I dagene 5.-7. juni afholdt LMBU landsteltlejr på Bibelcampingpladsen på Haderslev Næs. Landsteltlejren afholdes hvert tredje år og samler deltagere fra juniorklubber i det meste af landet. I år deltog i alt 253 personer – 175 børn og 78 voksne.

Bibelcampingpladsen dannede en ideel ramme om lejren. De første juniorklubber ankom allerede fredag middag og gik straks i gang med at opbygge deres lejrområder med telte, bålpladser, bannere og kreative konstruktioner af rafter. Området kom hurtigt til at emme af liv og lejrhygge, og rundt omkring blev der lagt stor energi i at holde bålene i gang.

Undervejs blev der kaldt til fælles samlinger i mødesalen. Her stod elever fra Løgumkloster for lovsangen, mens sognepræst Morten Vibert fra Rødekro forkyndte under temaet "Med Jesus i hånden". Lørdag aften var der desuden besøg af evangelist og multikunstner Hans Jørn Østerby, som på sin helt egen jordnære måde formidlede det kristne budskab til børn og voksne.

TELTLEJR ER NOGET SÆRLIGT

LMBU har en lang tradition for lejrarbejde, og når børn og ledere er af sted sammen, opstår der et særligt fællesskab. Teltlejren skiller sig dog ud på en helt særlig måde. Under primitive forhold deler børn og voksne både hverdag og oplevelser. De bygger lejr sammen, tænder bål sammen, laver mad sammen og møder de samme udfordringer – som for eksempel at holde varmen om natten.

<

Begejstringen og konkurrenceiveren var lige stor blandt både børn og voksne ved aktiviteterne lørdag eftermiddag.

At de voksne engagerer sig lige så meget i teltlejrlivet som børnene, blev tydeligt lørdag eftermiddag, da landsteltlejrens grand old man, Henning Hermansen, satte gang i legen "Fangerne på Næsset". Her var begejstringen og konkurrenceiveren lige stor blandt både børn og voksne.

REJSTE HJEM MED OPLEVELSER I BAGAGEN

Landsteltlejren 2026 blev på alle måder en succes. Søndag eftermiddag kunne trætte og røglugtende børn og voksne vende hjem med masser af gode oplevelser, nye minder og styrkede fællesskaber i bagagen.

LMBU overvejer nu, om landsteltlejren fremover skal afholdes hvert andet år i stedet for hvert tredje. Det er en overvejelse, som mange i juniorklubberne uden tvivl vil følge med stor interesse. ■

Henning bragte spejderlivet ind i LM

Oplevelserne i **naturen styrker fællesskabet** og øger juniorernes tillid til de voksne, så de ved, hvem de kan gå til, når de har brug for at snakke, understreger mangeårig klubleder og initiativtager til LMBU's Landsteltlejr.

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG **FOTO** IVAN BACH JAKOBSEN

Da Henning Hermannsen i starten af 1970'erne flyttede fra Sønderjylland til Nordsjælland, kom han hurtigt med som leder for LM's juniorklub i Kvistgård. Han havde selv været KFUM-spejder, så det var naturligt for ham at bringe spejderlivet ind den ellers ret stillesiddende "bibelklasse", som klubben hed dengang, og hvor de eneste udendørsaktiviteter stort set var lidt boldspil.

"Vi begyndte at gå mere ud i skoven og lave forskellige ting sammen som for eksempel pandekager over bål. Det gjorde noget godt for fællesskabet, og vi oplevede, at de mere urolige juniorer, der ofte 'kravlede på væggene' under bibeltimerne, kunne sidde helt fredeligt og rode med en pind ned i bålet. Det gav nogle stille øjeblikke og gode snakke," fortæller han.

JUNIORER OG LEDERE ER LIGE

Pointen er, at de fælles oplevelser i naturen er med til at styrke fællesskabet, påpeger Henning. Derfor var juniorklubben med, da LM i Nordsjællands Afdeling begyndte at holde teltlejre for juniorer en gang om året. I 1987 kom Henning med i planlægningen af de lokale lejre, og i 2000 blev konceptet udbredt til en landsdækkende lejr på Haderslev Næs – Landsteltlejren, som siden er blevet afholdt cirka hvert tredje år.

Hans præg på lejrene har blandt andet været den grundtanke, at lederne og juniorerne deltager på lige vilkår.

"De gør tingene sammen – sætter teltene op, hugger brænde, laver mad, vasker op og deltager i undervisning og natløb. Det er ud fra erfaringen af, at aktiviteterne styrker fællesskabet, og fællesskabet styrker tilliden. Og tilliden gør, at juniorerne ved, hvem de kan gå til, når de har brug for at snakke."

Det med at gøre alting i fællesskab har nok ændret sig lidt med årene, erkender han.

"Nogle ledere synes, det er nemmere at sende børnene ud at lege, mens de laver mad. Jeg lagde i hvert fald mærke til på Landsteltlejren i år, at der inden spisetid var en del børn ovre på hoppeborgen," siger han med et smil og tilføjer:

"Men der skal jo også være frihed til, at den enkelte klub kan gøre, som man vil."

FANGERNE PÅ NÆSSET

Egentlig skulle den nu 73-årige klub-

<

Henning Hermannsen har været med på juniorteltlejre fra 1987 – først i Nordsjællands Afdeling og siden 2000 også på landsplan.

^

Henning Hermannsen oplever, at en af de ting, en teltlejr kan, er at fællesskabet ved bålet skaber stille øjeblikke og rum for gode snakke.

leder fra Kvistgård slet ikke have været med på Landsteltlejren i år. Men teamet bag planlægningen spurgte, om de måtte låne konceptet til en aktivitet ud fra tv-showet *Fangerne på Fortet*, som han har afviklet mange år for lokale juniorklubber hjemme i sin egen kælder.

"Det var lidt svært at forklare, så jeg tilbød i stedet at komme til Haderslev Næs og afvikle en omgang *Fangerne på Næsset*, som det kom til at hedde. Det gik rigtig godt – også selv om der var mange deltagere – så blev det bare tilpasset, så de enkelte klubber dystede mod hinanden."

Legen går ud på at arbejde sammen om at løse nogle opgaver og finde det rigtige kodeord for at komme ind i skatkammeret. Lederen på hvert hold udvælger, hvem der skal løse de enkelte opgaver ud fra, hvad de er gode til, som for eksempel at regne, slå op i Bibelen, binde en knude eller lignende. På den måde kommer alle på holdet igennem, og de andre støtter og hepper.

Og sådan er det også i livet generelt og i det kristne fællesskab, pointerer Henning: Det er ikke alt, man er god til.

"Vi har hver vores opgaver og kompetencer – og sammen bidrager vi til det fælles mål. Det er godt for børnene at lære."

Derfor, mener han, at de fælles oplevelser i naturen sagtens kan understøtte det kristne børnearbejde.

"Det kristne og det at være menneske er jo ikke adskilt. Det hænger sammen." ▪

TEMA:
NÅDEGAVER

NÅDEGAVERNE – GUDS VÆRKTØJ TIL EN STOR OPGAVE

Nådegaverne gaver, han giver os som en del af den frelse, vi i troen på Jesu Kristus har fået del i, siger Birger Reuss Schmidt og understreger, at **de er Guds "værktøj", som han deler ud fuldstændig suverænt,** alt efter hvad menigheden har behov for og til menighedens fælles gavn.

TEKST BIRGER REUSS SCHMIDT **ILLUSTRATION** MAGNIFIC

Godt værktøj er det halve arbejde.

Sådan siger håndværkerne, og i Guds rige gælder det i endnu højere grad: Her er værktøjet hele arbejdet, og værktøjet er de nådegaver, som Gud udruster os med ved Helligånden.

Da Jesus forlod denne jord, gav han sine disciple en absurd stor opgave: at gøre alle mennesker til hans disciple. Det er denne opgave, den kristne kirke lige siden har været kaldet til at løfte.

Den opgave kan ikke løses, selv om vi mobiliserer det bedste, der findes inden for menneskeligt værktøj i form af management, markedsføring og kommunikation. Der er tale om en åndelig opgave, som kun kan løses med åndelige våben. Al verdens veltalenhed kan ikke føre en synder ind i Guds rige. Det kan kun Guds Ånd. "Ikke ved magt og ikke ved styrke, men ved min ånd, siger Hærskarers Herre" (Zak 4,6).

TJENESTENS EVANGELIUM

Det er derfor, Gud udruster sin kirke med nådegaver i form af en åndelig udrustning til for eksempel at tjene som hyrde, lærer eller evangelist, til at lede og styre eller tage vare på praktiske opgaver eller til at helbrede og tale i tunger eller tyde tungetale. Det betyder, at vi ikke er overladt til at tjene i egen kraft og med egne kvalifikationer. Nej, vi er Guds tjenere og kanaler for hans opstandelseskraft.

Nådegaverne er ikke en belønning, som Gud giver særligt fremragende disciple. De er gaver, han giver os som en del af den frelse, vi i troen på Jesu Kristus har fået del i. Nådegaverne er Guds "værktøj", som han deler ud fuldstændig suverænt alt efter, hvad menigheden har behov for og til menighedens fælles gavn. Det er "tjenestens evangelium", at Gud selv udruster os til den opgave, han giver os. Det betyder, at ansvaret er Guds, og at vi med frimodighed kan tage fat på opgaverne i tillid til ham.

Apostlen Peter skriver i sit første brev (kap. 4,10): *Som gode forvaltere af Guds mangfoldige nåde, skal enhver af jer tjene de andre med den nådegave, han har fået.*

Hermed udtrykker han, at Gud giver mange nådegaver til sit folk. Gud er generøs. Paulus beskriver den samme sag i blandt andet 1 Kor 12 og Ef 4, hvor han kalder kirken for Kristi legeme. Og ligesom lemmerne på legemet er forskellige, men virker i en helhed, sådan tjener nådegaverne i den kristne menighed i al deres forskellighed til at bygge kirken op både i kærlighed, modenhed og antal.

BED OG ARBEJD

Når der er brug for medarbejdere i børneklubben, eller når der mangler omsorg i menigheden, er vi tilbøjelige til at stille os op og klage over det. Men i stedet må vi bede Gud om at udruste nogen med de nådegaver, der er brug for. Når vi beder sådan, skaber Gud også et tjenersind i os, så vi stiller os til rådighed, hvis det er os, han kalder på.

Det er vigtigt, at vi hver især bruger vores nådegaver. Selvfølgelig kan ingen sige ja til alle opgaver, men nogle er for

NI ÅNDELIGE NÅDEGAVER

- AT TALE PROFETISK
- EVNEN TIL AT TALE I TUNGER
- EVNEN TIL AT UDLÆGGE TUNGETALE

- TROENS GAVE
- NÅDEGAVEN TIL AT HELBREDE
- KRAFT TIL AT GØRE UNDERGERNINGER

- AT MEDDELE VISDOM
- AT MEDDELE KUNDSKAB
- EVNEN TIL AT BEDØMME ÅNDER

hurtige til at sige nej. Heldigvis er Gud ikke afhængig af mennesker. Han skal nok gennemføre sin vilje, selv om nogle siger nej til hans kald. Men det er farligt for troens liv, hvis vi ikke bruger de nådegaver, Gud har givet os, men i stedet gør som tjeneren, der gravede sin talent ned (Matt 25,14ff).

Nådegaverne er Guds vigtige arbejdsudrustning til kirken, og derfor er det vigtigt, at menighedens ledelse er meget opmærksom på, at hver enkelt kommer til at bruge sin nådegave. I kirken handler det ikke kun om at få de konkrete opgaver løst, men også om at opmuntre og hjælpe de enkelte i fællesskabet til at bruge deres nådegave. ▪

» *Vi må bede Gud om at udruste nogen med de nådegaver, der er brug for, fordi når vi beder sådan, skaber Gud et tjenersind i os, så vi stiller os til rådighed, hvis det er os, han kalder på.*

Gæstfrihed som nådegave:
Et åbent hjem og åbne døre

For Missa Eriksen handler gæstfrihed i sidste ende **ikke om et perfekt hjem** eller et imponerende måltid. Det handler om at åbne døren, dele livet og skabe plads til fællesskab.

TEKST IVAN BACH JAKOBSEN **FOTO** MAGNIFIC

I Frederikssund bor Missa Eriksen og hendes mand, Torben. Gennem flere år har de oplevet, at Gud har givet dem en særlig nådegave til gæstfrihed – en gave, der præger deres hverdag og relationer til andre mennesker.

Torben har ifølge Missa haft denne gave i mange år og har haft flere forbilleder, som har inspireret ham. For Missa selv er glæden ved gæstfrihed vokset frem gennem de seneste ti år.

"Jeg oplever det ikke som et kald, men som en stor lyst til at have mennesker omkring mig," fortæller hun.

GÆSTFRIHED KRÆVER PLADS I KALENDEREN

Som familie har de bevidst valgt at skabe rammer, der gør gæstfrihed mulig. Derfor reserverer hun løbende dage i kalenderen, så der er plads og fleksibilitet til at invitere gæster.

"Det skal naturligvis også være praktisk muligt. Vi har valgt, at jeg arbejder på deltid, fordi vi gerne vil prioritere et åbent hjem," siger hun.

"Selv om vi lægger planer, inviterer vi sjældent langt ud i fremtiden. Det fungerer bedst for os at invitere et par dage i forvejen."

Missa og Torben har en fælles forståelse af, at gæstfrihed er en vigtig del af deres liv. Derfor sker det også, at Torben kommer hjem fra arbejde og får at vide, at der kommer gæster samme aften.

"Det har han det helt fint med," siger Missa med et smil.

Parret finder stor glæde i at skabe et rum, hvor mennesker kan blive set, hørt og mødt med opmærksomhed.

For Missa er det vigtigt at understrege, at gæstfrihed ikke handler om at have en skjult dagsorden.

"Mennesker er ikke projekter for os. Vi har ingen plan, der skal følges, og intet andet mål end at have en hyggelig aften sammen."

"SPIS OG SKRID"

Gennem årene har ægteparret udviklet en arbejdsfordeling, som falder dem naturligt. Missa er ofte den, der sætter gang i tingene, mens Torben engagerer sig helhjertet, når planerne skal føres ud i livet.

De har også udviklet en humoristisk arbejdstitel for deres måde at være værter på: "Spis og skrid". Når måltidet er spist og kaffen drukket, er det helt naturligt at bryde op.

"På den måde bliver det overskueligt at have mange mennesker på besøg," forklarer Missa.

HVERDAGSMAD ER GODT NOK

En vigtig læring for Missa har været at gøre gæstfriheden enkel og tilgængelig.

"Det skal være et hverdagsmåltid og en kop kaffe. Huset behøver heller ikke at være hovedrengjort, før vi kan invitere gæster.

Hun erkender dog, at det stadig er noget, hun må øve sig på.

"Vi lever i en præstationskultur, hvor man let kan føle, at alt skal være perfekt. Jeg øver mig i at acceptere, at der måske ikke er gjort rent overalt, eller at der ligger lidt vasketøj fremme."

GÆSTFRIHED HANDLER OGSÅ OM AT MODTAGE

Missa fortæller, at de flere gange har

oplevet Guds nærvær gennem mødet med mennesker i deres hjem.

Hun henviser til ordene i Hebræerbrevet 13,2: "Glem ikke gæstfriheden; ved den har nogle uden at vide det haft engle som gæster."

Flere gange har de oplevet, at relationer har udviklet sig på måder, de ikke kunne have forudset. Uden nogen plan eller agenda er fællesskaber vokset frem, og nogle mennesker er siden blevet en del af menigheden.

”Det giver os stor frimodighed at opleve, at Gud er med i fællesskabet. Og det giver os energi til at fortsætte”.

EN PRAKTISK TJENESTE FOR GUD

Når Missa ser tilbage på, hvad Gud har lært hende gennem gæstfrihedens nådegave, er én ting blevet særligt tydelig: En tjeneste for Gud kan godt være meget praktisk.

Hun oplever stor taknemmelighed over de rammer, Gud har givet dem.

”Jeg er meget bevidst om og glad for det hus og de muligheder, vi har fået. For mig er det naturligt at sige: "Alt mit er hans."

Missa håber, at hendes og Torbens eksempel kan inspirere andre i menigheden til at åbne deres hjem.

”Hvis jeg kan være med til at vise, at vi ikke behøver at lave fancy mad for at invitere mennesker hjem, men at frikadeller eller en MOU-suppe kan være godt nok, så har jeg nået et mål.” ▪

Nådegave til at tolke tungetale er at oversætte det, der bliver sagt

Lektor Torben Kjær advarer mod, at man uforvarende kommer til at blande tungetale og profetisk tale sammen.

TEKST KAJA LAUTERBACH **ILLUSTRATION** MAGNIFIC

Når talen falder på nådegaver, er der en lille gruppe, der skiller sig ud, nemlig tungetale, tolkning og profetisk tale. De fleste mennesker er meget usikre på dem – både fordi de ikke forstår dem, og fordi de nådegaver ofte betragtes som noget særligt.

Paulus siger, at man skal stræbe efter de største nådegaver, og mange kristne tænker, at det må være disse sjældent forekommende nådegaver, han taler om.

Torben Kjær, der er lektor emeritus i Det Nye Testamente hos Dansk Bibel-Institut, mener, at en ret forvirrende praksis ikke gør udfordringen med at forstå disse nådegaver mindre.

I Første Korintherbrev skriver Paulus tre steder om, at tungetale skal tolkes. Torben Kjær anfører, at af de to steder (v.5b og 13) fremgår det tydeligt, at det er den samme person, der taler i tunger og oversætter, mens man det tredje sted (v.28) kan få det indtryk, at der kan være tale om to forskellige personer. Den græske tekst kan dog fint oversættes, så der også her er tale om den samme person, og det er efter hans overbevisning en bedre oversættelse.

TOLKNING AF TUNGETALE ER GENGIVELSE AF BØN

"Praksis er imidlertid, at én taler i tunger og en anden, eventuelt flere, oversætter, og praksis er ofte, at tolkningen er et profetisk budskab," siger han og understreger, at det er her, forvirringen kommer ind. Her får man blandet tungetale og profetisk tale sammen.

"Tungetale er henvendelse til Gud. Tungetale er bøn. Et menneske, taler til Gud. Tolkningen er en oversættelse af en bøn og er derfor en gengivelse af bøn. Profetisk tale er henvendelse til menigheden. Her taler Gud til os."

Han fortsætter med at henvise til 1 Korinther-

Jeg ser gerne, at I alle taler i tunger, men hellere, at I taler profetisk. For den, der taler profetisk, er større end den, der taler i tunger, hvis han da ikke tolker det, han siger, så at menigheden kan blive opbygget (1 Korintherbrev 14,5).

brev 14 og forklarer, at her holder Paulus tungetale og profetisk tale helt adskilte. Paulus definerer, at tungetalen er uforståelig, og at tolkningen er en oversættelse af tungetalens uforståelige sprog, så tungetalen bliver forståeligt for både den, der taler, og den, der hører. Tungetalen opbygger kun den, der taler i tunger, medmindre den bliver oversat. Den profetiske tale er forståelig og opbygger menigheden.

TUNGETALE ER BØN OG LOVPRISNING AF GUD I ÅNDEN

Sammenblandingen ærgrer Torben Kjær. Han synes, det er mærkeligt.

"Ifølge Paulus er tungetalen bøn og lovprisning af Gud i ånden, hvor det er den, der beder – ikke dem, der står ved siden af – der opbygges åndeligt. Man taler til Gud, og kommunikationen med Gud bliver fornyet og styrket, selv om man ikke forstår en dyt af, hvad man siger. Jeg afviser ikke tungetale, men jeg er lidt afvisende over for, om man skal have det i menigheden. Tungetale hører hjemme i det private."

"Profetisk tale er et budskab fra Gud. Det svarer til, at 'Gud har mindet mig om at sige det her til menigheden'. Den slags budskaber skal vi bestemt være åbne over for, for her taler Gud direkte til menigheden, og det vil jeg gerne tale op," siger DBI-lektoren.

"Når vi læser, hvad Paulus siger, ser vi også, at profetisk tale har forrang hos ham. Det er noget godt, brugbart og opbyggende, som Gud har lagt nogen på sinde at formidle til menigheden. Det bør vi være åbne over for." ▪

TEOLOGISKE MINDRETAL SKAL **PÅ BANEN FRA START**

Ny vejledning fra Kirkeministeriet **ændrer proceduren ved præsteansættelser**. Menighedsrådsmedlemmer, der ønsker indflydelse på den teologiske linje i et pastorat, skal reagere langt tidligere end hidtil.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN **FOTO** ARKIV

Indre Missions formand, Hans-Ole Bækgaard, opfordrer til at aktivere mindretalsrettighederne tidligt i processen ved præsteansættelse.

En ny vejledning fra Kirkeministeriet ændrer spillereglerne for teologiske mindretal i folkekirken. Fremover skal menighedsrådsmedlemmer, der ønsker at påberåbe sig mindretalsbeskyttelse ved ansættelse af præster, give besked, allerede inden ansøgningsfristens udløb.

Ifølge formand for Indre Mission, Hans-Ole Bækgaard, er den vigtigste konsekvens af de nye regler, at interesserede ikke længere kan vente og se ansøgerfeltet an.

Tidligere kunne medlemmer af et menighedsråd afvente orienteringsmøder og samtaler med kandidaterne, før de tog stilling til, om der var behov for at aktivere mindretalsrettighederne. Den mulighed er nu væk.

Den nye vejledning fastslår, at et teologisk retningsbestemt mindretal skal give sig skriftligt til kende over for både biskoppen og menighedsrådets formand, mens stillingen stadig er opslået. Fristen er ansøgningsfristens udløb.

Dermed bliver det afgørende at tænke strategisk allerede fra begyndelsen af ansættelsesforløbet.

”Hvis man først reagerer sent i processen, kan det være for sent at gøre brug af mindretalsbeskyttelsen,” understreger Hans-Ole Bækgaard.

BISKOPPEN FÅR EN STÆRKERE ROLLE

Baggrunden er blandt andet, at biskoppen i dag har ansættelseskompetencen ved præsteansættelser. Den tidlige tilkendegivelse giver biskoppen mulighed for at vurdere, om der reelt er tale om et teologisk retningsbestemt mindretal, og om dette hensyn skal indgå i den videre proces.

Vejledningen understreger samtidig, at mindretalsbeskyttelsen begrænser menighedsrådets kaldsret, fordi biskoppen i særlige tilfælde kan vælge en kandidat, som ikke er blandt rådets to øverste prioriteringer.

Hvis biskoppen vurderer, at mindretalshensynet skal tillægges vægt, skal menighedsrådet høres, før der træffes endelig beslutning.

RÅDGIVNING BØR SØGES I GOD TID

Indre Missions formand opfordrer derfor menighedsråd til at engagere sig allerede, når en præstestilling bliver ledig, og helst, mens stillingsopslaget udformes.

Han peger på, at reglerne er tekniske, og at der kan være flere faldgruber undervejs. Derfor kan tidlig rådgivning være afgørende for, om et teologisk mindretal får reel mulighed for at blive hørt. ■

Der er fuldt hus i klasselokalerne på Hovedstadens Kristne Gymnasium.

Elevfremgang kræver større lokaler

Kristent gymnasium i København må afvise ansøgere og søger større lokaler, mens skolens værdier fortsat skal være omdrejningspunktet.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN **FOTO** ARKIV

Hovedstadens Kristne Gymnasium (HKGYM) i Vanløse oplever stigende interesse fra unge, der ønsker et gymnasium med både faglighed, nærhed og plads til tro. Men succesen udfordrer: Skolen skal finde større lokaler senest i 2027.

Rektor Kurt Rønne fortæller, at gymnasiet i år måtte afvise 20-25 ansøgere på grund af pladsmangel. Samtidig står den nuværende bygning over for en omfattende renovering, som gør en flytning nødvendig.

Siden opstarten i 2018 har HKGYM udviklet sig til et gymnasium med cirka 140 elever og seks årgange af studenter bag sig. Ifølge rektor skyldes fremgangen ikke perfekte rammer, men et tydeligt værdigrundlag.

Skolens kristne profil kommer blandt andet til udtryk i budskabet om, at hvert menneske er værdifuldt uanset præstationer. "Du er altid allerede elsket" er en grundtanke, som præger hverdagen for både elever og ansatte.

DRØMMEN OM MERE PLADS

I dag råder gymnasiet over omkring 900 kvadratmeter, men ønsket er at finde cirka 1.500 kvadratmeter i København.

Kurt Rønne ser derfor den kommende flytning som mere end en praktisk nødvendighed. Den er også en mulighed for at skabe bedre rammer om det skolefællesskab, som er blevet gymnasiets kendetegn.

Selv om opgaven er stor, er optimismen intakt. Efter otte års udvikling er ledelsen overbevist om, at der også findes et nyt hjem til det kristne gymnasium i hovedstaden.

NY FORMAND FOR ALPHA DANMARK

Alpha Danmark har valgt René Brocelius Ottesen som ny formand i forbindelse med den årlige generalforsamling, hvor han blev valgt ind i bestyrelsen.

Den nye formand er administrationschef ved Bredballe Kirke og trækker på sine erfaringer fra blandt andet generalsekretær for Open Doors og kommunikationschef i Bibelselskabet.

RETTEN TIL LIV UDVIDER STABEN

Fra 1. august ansættes Andreas Rughave fra Aarhus og Albert Kestrup Pedersen fra København til at indgå i Retten til Livs ungdomssekretær-team sammen med Kristina Kristensen. I første omgang er det samlede timetal kun øget med fem timer.

Andreas kommer primært til at arbejde i det jyske, mens Albert vil have sit arbejdsområde i København, på Sjælland og Fyn.

MINISTER RESPEKTERER FOLKEKIRKEN

Deadline på DR har spurgt den nye kirkeminister, om hun vil ændre på, at præster har frihed til at nægte at vie homoseksuelle. Dertil svarer Ida Auken:

"Jeg kunne dog godt have lyst til at lave en lov, der gjorde, at han ikke kan være der. Det får bare den konsekvens, at for eksempel Indre Mission og Luthersk Mission forlader folkekirken." Ministeren vil ikke gå ind og overrule det system, som styrer folkekirken. "Det ville være utroligt uklogt," siger hun.

Halvdelen af unge danskere mener, at der findes en Gud eller en højere magt, viser en ny undersøgelse.

UNGE DANSKERE VISER STØRRE ÅBENHED OVER FOR TRO

Rapport fra Bibelselskabet peger på øget interesse for mening, tro og Bibelen blandt unge. Der er dog også kritik af metoden.

TEKST ROLF W. JØRGENSEN **FOTO** PEXELS.COM

Næsten to ud af tre unge danskere mellem 16 og 30 år søger efter en følelse af mening med livet. Det er et af hovedresultaterne i *Gud og danskerne – trosanalysen 2026*, som Bibelselskabet netop har offentliggjort.

Rapporten giver et aktuelt billede af danskernes forhold til Gud, tro, kirke og Bibelen. Blandt de unge svarer 48,6 procent, at der helt sikkert eller sandsynligvis findes en Gud eller en højere magt, mens 41,3 procent gerne vil lære mere om Bibelen.

"Vi har lavet undersøgelsen, fordi der længe har været mange fortællinger om unge, tro og nysgerrighed i forhold til kristendommen. Nu får vi et mere solidt indblik i, hvordan danskernes forhold til tro og Bibelen rent faktisk ser ud lige nu," siger Bibelselskabets generalsekretær, Johannes Baun.

UNGE MÆND SKILLER SIG UD

Særligt de unge mænd har vakt opmærksomhed i rapporten. Her svarer 33,8 procent af mænd mellem 16 og 30 år, at de har deltaget i en kristen gudstjeneste inden for den seneste måned – fysisk eller online. Samtidig svarer 21 procent, at de læser i Bibelen ugentligt på egen hånd.

Ifølge Jacob Holst Mouritzen, der har været med til at gennemføre undersøgelsen, peger tallene på, at interessen for tro ikke kun er teoretisk.

Rapporten viser desuden, at unge mænd oftere end unge kvinder fortæller om åndelige oplevelser med betydning for deres tro eller livsforståelse.

GLÆDE OG SPØRGSMÅL

LMBU er blandt organisationerne bag undersøgelsen. Landsleder David Jespersen hæfter sig især ved, at 64 procent af de unge søger mening med livet.

"Vi møder en ungdom, som er mere åben og søgende, end mange måske havde forventet. Undersøgelsen minder os om, at de unges sø-

gen ikke kun foregår i fysiske fællesskaber eller gennem den trykte bibel. En stor del af deres liv leves digitalt. Derfor må vi også være til stede dér. Ikke fordi det digitale kan erstatte det fysiske fællesskab, men fordi det kan være en vej ind i det," siger han.

Samtidig er flere af rapportens resultater blevet mødt med skepsis. I *SEMPER Magasin* peges der på, at tallet for gudstjenestedeltagelse blandt unge mænd virker højt sammenlignet med de erfaringer, mange kirker gør sig. Magasinet fremhæver, at undersøgelsen bygger på selvrapportering, hvor der kan være forskel mellem respondenternes selvforståelse og faktiske adfærd.

Også i FrikirkeNet er der peget på behovet for forbehold. Her fremhæves blandt andet, at 61,5 procent af de unge samtidig mener, at religiøs overbevisning bør holdes for sig selv.

METODEN DEBATTERES

Thomas Willer, præst, sociolog og medforfatter til rapporten, anerkender, at undersøgelsen har metodiske begrænsninger. Han understreger dog, at kritikken ikke bør føre til, at resultaterne afvises.

"Vi skal tage vores forbehold – uden at dekonstruere hele analysen," skriver han i magasinet *Kirke for Alle*. ■

LANDSSTYREMØDE
DEN 20. JUNI

EVALUERING AF LANDSMØDET 2026

Landsstyrelsen udtrykte stor taknemmelighed over landsmødet i Ringsted. Ønsket var at få flere LMU'ere og deltagere fra Østdanmark med.

Og det lykkedes: 192 LMU'ere deltog. 55 procent af deltagerne var fra Østdanmark.

Dagen var præget af gode pauser til at få talt sammen – også på tværs af generationer. Konklusionen blev, at det nok ikke er sidste gang, man i LM laver et endagslandsmøde. Næste landsmøde bliver i Skjern i weekenden den 12.-14. maj 2028.

BESØG AF NOREA OG INDIENUDVALGET

Norea Mediemission var på besøg og fortalte om deres vigtige arbejde med mediemission, som krydser mange landegrænser – også der, hvor LM ikke kan sende missionærer.

Hele Indienudvalget på nær to medlemmer deltog. Det var værdsat at høre og forstå endnu mere af den historiske baggrund for arbejdet med børnehjem og søndagsskoler, som LM nu indgår i et samarbejde med Indre Mission om.

JA TIL NY BIBELSKOLE I CAMBODJA

LS godkendte et estimeret budget og projektbeskrivelse for byggeri af en bibelskole på Living Hope Center (LHC). En bibelskole, som i akademisk niveau vil ligge under Phnom Penh Bible school og over den nuværende model med bibelundervisning hver anden uge på LHC.

BUDGETUDKAST FOR 2027 GODKENDT

LS godkendte første budgetudkast for 2027. På baggrund af den frimodighed, som det store gavebeløb fra 2025 har givet, besluttede LS at hæve gavebudgettet i 2027 til 18,5 millioner. LS er meget taknemmelig for alle givere i LM og går i tro på fortsat gavervillighed, så mennesker møder Jesus – både nationalt og internationalt.

GLÆDER SIG OVER LUMIS AKTIVITETER

Ufattelig mange frivillige hænder arbejder for missionen gennem genbrugsarbejdet. LS ønsker at bakke op om LUMI-arbejdet og håber, at der vil være frivillige til at overtage fra de ildsjæle, som har været med i mange år – nogle helt fra begyndelsen.

LS udtrykte stor glæde over, at den niende LUMI-butik blev åbnet i 2025 i Odense.

En hjælpende hånd til kristen oplæring af børn

En håndbog, der ønsker at hjælpe især forældre, så det bliver en lettere opgave at få fortalt børnene om Gud og give **en levende kristendom videre til næste generation.**

ANMELDELSE THOMAS KOFOD PEDERSEN

THOMAS KOFOD PEDERSEN
SKOLELEDER
THOMAS.KOFOD.PEDERSEN@GMAIL.COM

BIRGITTE KJÆR:
BÅRET AF KÆRLIGHED
LOGOSMEDIA OG LOHSE 2026
252 SIDER – 249,95 KRONER

Birgitte Kjær slutter sin velskrevne bog med et citat af Asaf fra Salme 78:

”Det, vi har hørt og erfaret, det vore fædre har fortalt os, skjuler vi ikke for deres børn; vi fortæller den kommende slægt om Herrens glorværdige gerninger og styrke, om de undere, han har gjort.”

Det er essensen af den fine håndbog om kristen oplæring. Et tydeligt ønske om at række en hjælpende hånd ud til især forældrene, så det bliver en lettere opgave at få fortalt børnene om Gud og give en levende kristendom videre til næste generation.

Bogen er ikke beregnet til at blive læst i et stykke, (men kan godt tåle det!), men den er tænkt som en bog, hvor man dykker ned i de afsnit, der er relevante på det aktuelle tidspunkt.

Der er seks hovedafsnit (Del A-F) efterfulgt af et meget brugbart inspirationsafsnit, hvor der er listet en del litteratur op til videre fordybelse.

INDGANGSVINKLER TIL AT MØDE BØRNENE

Del A indtegner den væsentligste målgruppe, nemlig forældrene. Her pointeres, at ansvaret for oplæringen dels ligger hos forældrene, dels hos Gud – Skaberen som holder hænderne under sit barn! Samtidig ridses de mange forskellige vilkår op, familier kan stå med. Det er et afsnit, der opmuntrer til oplæringsopgaven.

Del B er mere opslagsegnet og indeholder 13 kapitler, der betoner forskellige indgangsvinkler til at møde børnene. For eksempel er der et kapitel om bøn med gode idéer til bøn med børn i forskellige aldre, og der er et kapitel om andre udtryksformer.

I del C støvsuges kalenderen efter mærkedage, helligdage og så videre, der indbyder til traditioner og samtaler om at være Guds barn. 16 kapitler, der oplagt bruges til at få inspiration til den næste mærkedag. Fyldt med idéer til aktiviteter, men også med en kort redegørelse for, hvorfor dagen findes.

Nogle gange fungerer det rigtig godt med ens egen oplæring af børnene, andre gange er der udfordringer. Det handler del D om. Et særligt vigtigt kapitel har overskriften: ”Når børn mister

DAVID JESPERSEN
LANDSLEDER I LMBU
DAVID@LMBU.DK

FULDKOMMEN UFULDKOMMEN

Noget af det, vi taler om i LMBU for tiden, handler om fællesskab. Ikke så meget om, hvordan vi får flere aktiviteter på programmet eller flere mennesker over dørtærsklen, men nærmere hvordan vi bliver fællesskaber, hvor mennesker tør være ærlige. Men ærlighed burde vel være en selvfølge i et kristent fællesskab. Alligevel tror jeg, mange unge oplever, at det kan være svært. Vi ved godt, at vi taler om nåde, tilgivelse og synd. Men spørgsmålet er, hvad der sker, når synden eller kampen får et ansigt. Når det ikke længere er teori eller generelle vendinger, men noget konkret hos et menneske, vi kender.

For hvad gør vi, når nogen falder? Tvivler? Træffer valg, vi ikke forstår? Eller langsomt glider væk fra fællesskabet? Det er let at tale om nåde. Det er sværere at praktisere den. Måske skyldes det, at vi mennesker ofte ser forskel på synlig og usynlig synd. Vi lægger mærke til det, der kan ses. Selvfølgelig gør vi det. Men Bibelen minder os om, at ingen af os står retfærdige foran Gud på grund af en pæn facade. Vi lever alle af den samme nåde.

Derfor har vi brug for fællesskaber med en høj fejlkvote. Ikke fordi synd er ligegyldig. Den kan have alvorlige konsekvenser med sig. Heller ikke fordi sandheden skal tones ned. Men fordi ingen af os er færdige eller perfekte mennesker.

IKKE DE FÆRDIGBAGTE

I kristne fællesskaber kan vi nogle gange komme til at signalere, at man helst skal have styr på livet for at høre til. Men evangeliet siger det modsatte. Jesus kalder ikke de færdigbagte, men syndere ind til sig. Det gælder de unge i vores LMU-foreninger. Det gælder forældre midt i familielivet. Det gælder dem, der har fulgt Jesus i mange år. Og det gælder dem, der har lederansvar i børneklubber, ungdomsforeninger, kirker og menigheder.

Paulus skriver, at alle har syndet og mistet herligheden fra Gud. Men han stopper ikke dér. Heldigvis for det. Han fortsætter med ordene om, at vi ufortjent gøres retfærdige af Guds nåde. Det er det fællesskab, vi ønsker at bygge i LMBU. Ikke et fællesskab af perfekte mennesker, men et fællesskab af frelste syndere. Mennesker, der tør være ærlige om deres ufuldkommenhed, fordi de ved, at de hører til hos den Fuldkomne. Og det er vel netop dér, grundstenen til vores Jesus-centrerede fællesskab ligger.

» Del A er et afsnit, der opmuntrer til oplæringsopgaven.

troen". En stor anfægtelse for forældre, for: Hvorfor?

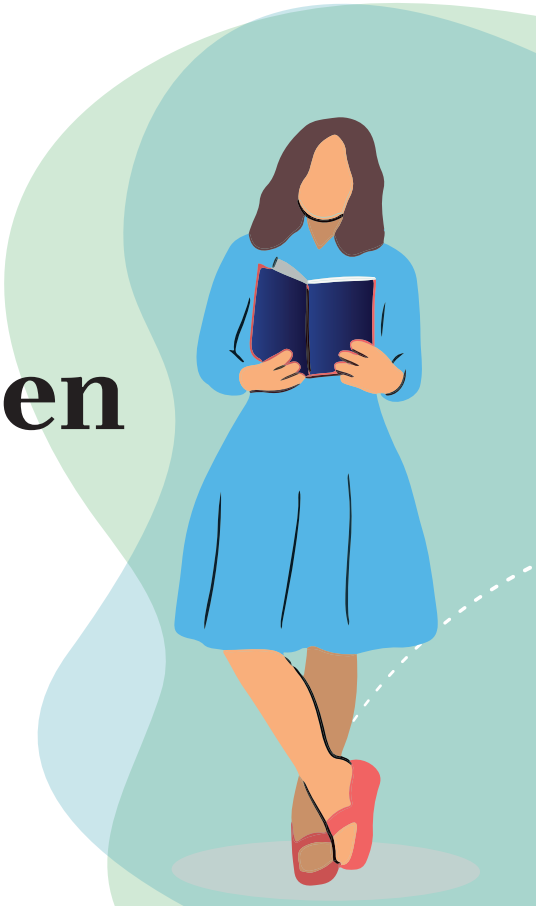
FORMÅLET MED OPLÆRINGEN: AT FØRE BØRNENE TIL JESUS

Del E beskæftiger sig med formålet med oplæringen: at føre børnene til Jesus og lære dem at leve med ham. Hvis bogen ikke var den konkrete vejledningsbog, den også er, kunne den "nøjes" med at indeholde del A og E og være et mindre hæfte, der pegede på værdien af alt det arbejde, der gøres for børnene, og som samtidig gav begrundelsen for at gøre det. Del E ligger nok meget godt efter alle de praktiske tips og idéer midtvejs.

I sidste afsnit, del F, kigges ud på andre aktører, der også gør en indsats for børnenes oplæring i kristen tro og liv. Det er blandt andet kirker, klubber, skoler og familie. Men afsnittet indledes også med en kort analyse af de senere års udvikling i samfundet og betydningen heraf for familiernes arbejde med børnene.

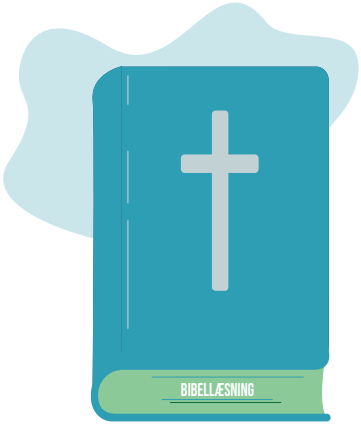
Alt i alt en brugbar bog, der både kan læses som inspiration til børnearbejdet i almindelighed (og give opmuntring til at fortsætte det vigtige arbejde), og en bog, der betoner Guds kærlighed til netop børnene. ▪

Vandrebibel hjælper LMU'ere til at få læst i Bibelen

LMU'erne i Ullerød har en bibel med hjem på skift en uge ad gangen og deler til næste LMU-møde, hvad de har fået ud af det. Det var godt på den måde at "blive tvunget til" at dykke ned i Bibelen, mener Frida Mouridsen.

TEKST KAJA LAUTERBACH **ILLUSTRATION** MAGNIFIC

Frida og Anthon Mouridsen er enige om, at det er vigtigt at læse i Bibelen.

"Bibelen er Guds ord til os, og ved at læse i den kan vi få styrket vores tro på ham og lære mere om det, vi bygger livet på," siger de, og Anthon tilføjer:

"Bibelen er Guds direkte talerør til mig."

Frida oplever stor ro og tryghed, når hun læser i sin bibel.

Men søskendeparret er også ærlige om, at det ikke bliver til så meget, som de gerne ville – og at de med en travl hverdag med gymnasium, eksamenslæsning, venner og arbejde har brug for noget, der minder dem om at få det gjort.

"Nogle gange går livet så hurtigt, at man knap opdager, at tiden går, og pludselig er det tre-fem dage siden, man har haft sin bibel lukket op," siger de.

Anthon indrømmer, at tanken om at læse i Bibelen kan forhindre, at han får det gjort.

"Selv om jeg ved, det er fedt, når først jeg læser, er der et eller andet i mig, der siger, at det gider jeg ikke," siger han.

De er begge opmærksomme på at lade Gud fylde i deres liv på andre måder – for eksempel gennem bøn og lovsang. Frida ser hver dag små videoer på TikTok, hvor en kristen influencer fortæller, hvad han har på hjerte.

UNDERSTREGEDE BIBELVERS GIVER DOBBELT HJÆLP

Frida og Anthon er ikke de eneste, der har brug for en hjælpende hånd for at få læst i Bibelen, og det har LMU i Ullerød lavet et værktøj til at give. Nemlig en vandrebibel.

Det er en bibel, som LMU'erne på skift får med hjem en uge ad gangen. Man får den personligt af en af de andre og vælger en at give den videre til.

Som et led i LMU-aftenen står den, der har haft Bibelen, frem og deler noget fra sit liv med troen og med Gud. De fleste deler bibelvers, de er blevet glade for, og som har sagt dem noget, men man kan også dele noget fra en sang el-

ler video.

Mange sætter understregninger i Bibelen under de vers, de tager frem. Det giver en dobbelt hjælp, fortæller Frida:

”Gud taler til én selv gennem et bibelvers, og det kan være til inspiration for den næste, der får Bibelen, fordi de kan se, hvad andre har trukket frem. På den måde føler man, at man hjælper de andre i LMU.”

Hun blev meget glad for, at en spurgte hende, om hun ville have vandrebibelen, selv om hun måtte ud af sin komfortzone for at kunne stå frem.

”Jeg ville gerne vise, at jeg ikke kun er Anthons lillesøster, men selv har noget, jeg gerne vil dele. Og så var det godt på den måde at 'blive tvunget til' at dykke ned i Bibelen,” siger hun og tilføjer, at det var lidt betryggende, at en valgte at give rollen til hende personligt.

Anthon tilslutter sig, at det kan være grænseoverskridende.

”Det er ikke, fordi det ligefrem kribler i mig for at komme op og sige noget foran 50 personer, men jeg vil gerne støtte op om, at alle kan være med til at sige et eller andet. Og så er det virkelig godt at blive nødt til at stoppe op og overveje: Hvad har jeg egentlig på hjerte?” siger han.

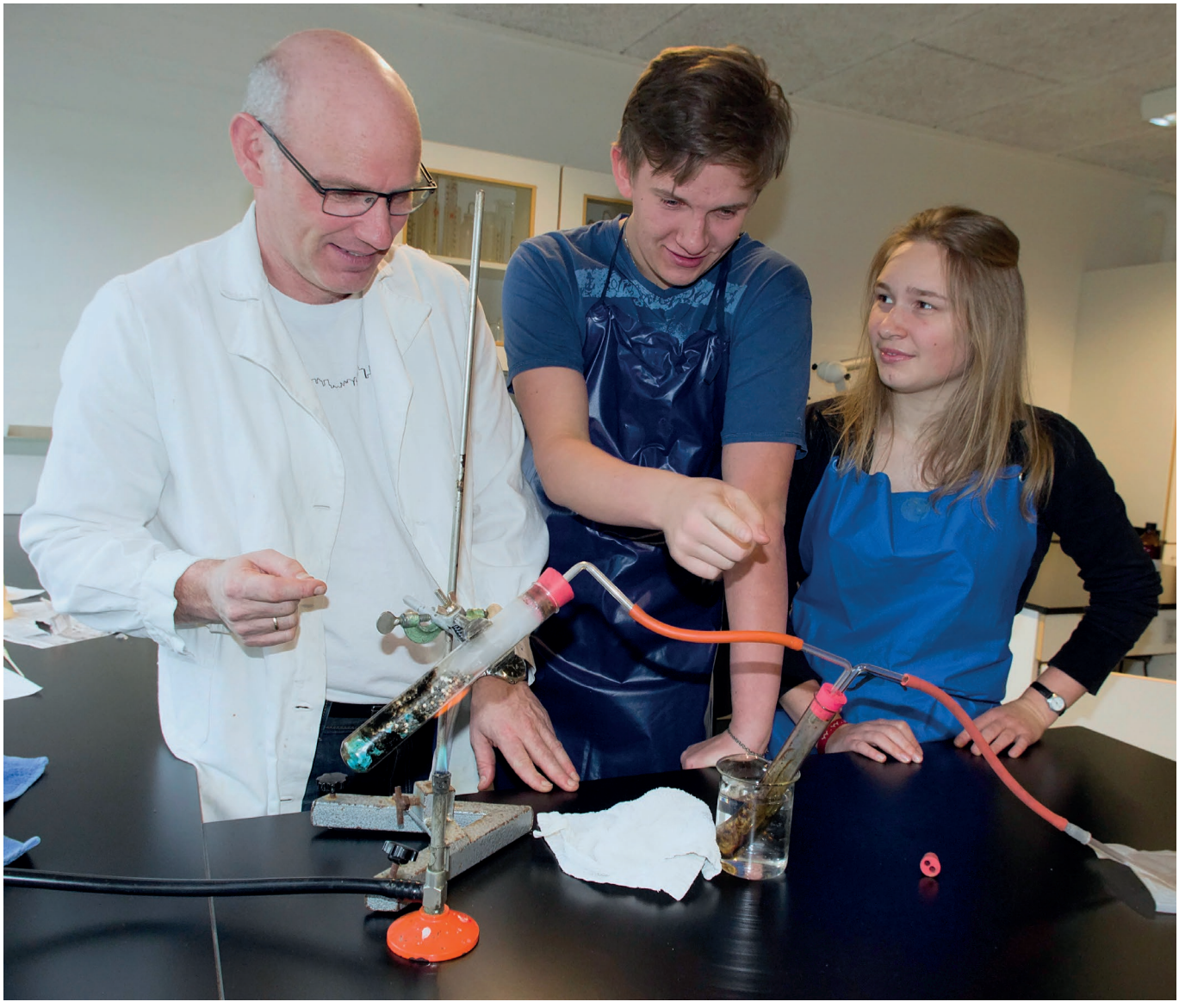
Det er hans oplevelse, at det bringer dem tættere på hinanden, at de ikke kun hører, men også deler tro og liv, og som han opfatter det, synes alle, at vandrebiblen er en god ide.

”Det er ikke alle, der har lyst til at dele noget, som er personligt, foran så mange, men man behøver ikke sige noget for at få noget ud det – det kan man også ved at lytte til andre. På den måde kan vi være en slags talerør for hinanden.” ■

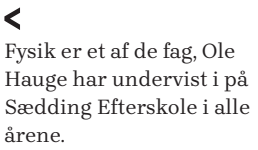
For Ole har **samværet med efterskole-eleverne** haft højeste prioritet

Ole Hauge er den af de nuværende ansatte på Sædding Efterskole, der har været længst tid på den vestjyske skole. Nu giver han efter 38 år stafetten videre.

TEKST KARIN BORUP RAVNBORG **FOTO** RASMUS HOULER / PRIVAT

Det er noget af det, jeg kommer til at savne allermest: at få lov at være medvandrer og samtalepartner i de unges liv.

Fysik er et af de fag, Ole Hauge har undervist i på Sædding Efterskole i alle årene.

Den seneste måned har der været hektisk aktivitet omkring viceskolelederens kontor med afvikling af eksamener, planlægning af næste skoleår og et rend frem og tilbage af elever og lærere. Eleverne har haft deres sidste skoledag på Luthersk Missions efterskole i Sædding, men det summer stadig af liv fra de mange unge, der i disse dage er på konfirmandkursus.

For 62-årige Ole Hauge har dette skoleår været noget helt specielt. Det var nemlig hans sidste, da han har valgt at stoppe efter 38 års ansættelse på skolen – heraf de seneste 20 år som viceleder. Torsdag den 2. juli blev den afholdte medarbejder fejret ved en festlig afskedsreception for både nuværende og tidligere ansatte og elever og andre, der gerne ville sige ham en stor tak for lang og tro tjeneste.

RYKKEDE TELTPÆLENE VESTPÅ

En del har ændret sig omkring efterskolelivet, siden Ole som nyuddannet lærer i 1988 blev spurgt om at komme til Sædding Efterskole. Ole og hans kone, Anette, kom begge fra Sjælland, og en kerne af de ansatte, der havde været med til at starte skolen i 1974, var fra Sjælland og Bornholm og gode til at tage nytilflytterne med ind i fællesskabet.

”Vi boede alle omkring skolen og var en meget sammentømret gruppe – både i arbejdstid og i fritid. Også vores ægtefæller var meget sammen. Og når vi lærere var af sted på tur med skolen, passede de hinandens børn og lavede aftensmad sammen,” fortæller Ole.

I dag bor medarbejderne mere spredt. Nogle bor 50-70 kilometer væk, og det giver en andet slags kollegafællesskab, påpeger han.

”Det er klart, at der er sket enorme omvæltninger på de år, jeg har været her. Det er ikke den samme skole i dag som dengang. Der er sket meget med de unge og med samfundet, og det er jo bare godt,” siger han og nævner nogle af de mange spændende oplevelser, han har haft som lærer på linjefaget World Wide, hvor han har rejst sammen med elever til New York og Beijing.

DET KRISTNE FUNDAMENT VIGTIGST

”Det har været fantastisk hvert år at få lov til at lave sådan en rejse og vise eleverne andre samfundstyper og måder at leve på. Men den gode hverdag er jo stadigvæk guld værd og det vigtigste på efterskolen,” fastslår han.

> Ole Hauge i 2011 på en tur til Kina med efterskolens linjefag World Wide.

OLE HAUGE

Født 6. oktober 1963 i Skovlunde

Uddannet som lærer på Frederiksberg seminarium 1984-1988

Ansat på Sædding Efterskole 1988-2026.

Var fra 2004-2005 konstitueret forstander og har siden været viceleder

Gift med Anette og har fire børn og otte børnebørn

Her er det kristne fundament og formidlingen af troen på Jesus en central del af skolens kultur, som Ole, der har været på skolen længst tid, har været med til at bære videre.

"Det har ikke ændret sig i de snart 40 år, jeg har været lærer. Uanset hvor meget samfundet og de unge har forandret sig: En elev er stadig et ungt menneske, der er på vej hjemmefra og skal prøve at stå på egne ben i en tryg ramme. Og her er samtalerne utroligt vigtige."

Ole har også de senere år haft glæde af at få tidligere elevers børn som elever på skolen. De største opmuntringer har dog været, når en elev, som ikke er opvokset med Jesus, i løbet af skoleåret vælger ham til."

"Det er jo ikke altid, det sker – men det er en kæmpe glæde, når man oplever det."

NYSGERRIG OG MEDLEVENDE

I tidens løb har der været trængsel omkring Oles kontor af elever, der gerne ville have en snak, og det har han trods travlhed prioriteret meget højt. Da Ole fyldte 60, skrev en tidligere elev følgende hilsen til ham på skolens facebookside: "Du er den voksne i min skoletid, der har betydet mest for mig" – et dejligt udsagn, der for Ole vidner om, hvor vigtigt det er at se den enkelte elev.

Det er også noget af det, han tror, han kommer til at savne allermest: at få lov at være medvandrer og samtalepartner i de unges liv.

"Jeg er af natur meget nysgerrig på mine medmennesker og mine omgivelser – specielt også nogle, der mener noget andet end mig. Og så har det været vigtigt for mig at være tilgængelig – både for de populære, men i høj grad også for de mere oversete elever."

Det var sådan, Ole selv som ung kom ind i et tættere forhold til Jesus – gennem et varmt og omsorgsfuldt fællesskab i en IMU i Herlev. Han var opvokset i et kirkeligt hjem, men mødte her nogle unge mennesker, som på en særlig måde var omsorgsfulde og tilstedeværende i hinandens liv.

"Jeg så en af de afgørende måder at leve Jesus ud på: at møde andre mennesker, som han modtog dem, og som man også selv ønsker at blive modtaget – og det gav mig lyst til at smage mere. Det, håber jeg, at jeg har fået lov til at give videre til andre." ■

Slut med brandslukning – goddag til fordybelse!

Bøgehaven søger 2 pædagoger

BØGBALLE FRISKOLE & BØGEHAVEN

Se mere på bogehaven.dk/ledige-stillinger

ER DU DEN NYE LANDSLEDER I KRISTELIG HANDICAPFORENING?

Elsket og værdifuld...

Vil du stå i spidsen for, at mennesker med udviklingshandicap og deres pårørende får lov til at høre evangeliet og møde de ord fra Gud?

Vil du gå foran i at understøtte bofællesskaber tilknyttet foreningen, der lever de ord ud i praksis?

Vil du være med til at præge vores holdninger og vores samfund med de ord og det menneskesyn?

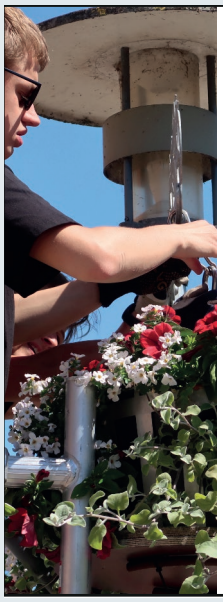

Læs mere
k-h.dk

Ansøgningsfrist
25. august

Ansættelse
1. november

Kristelig Handicapforening
ELSKET OG VÆRDIFULD

LivogJob Fonden

LivogJob er er for unge med særlige behov, hvor vi har:

- STU uddannelse
- Beskyttet beskæftigelse
- Botilbud med 16 pladser for 17-30-årige
- Tilgængelighed for alle
- Et kristent værdigrundlag og en kristen etik
- Fokus på at bidrage til lokalområdet

Se mere på livogjob.dk eller ring 54441705

GULD TIL FORÆLDRE OG ALLE MED ANSVAR FOR BØRN OG UNGE

En bog med idéer, inspiration, perspektiver og faglig refleksion.

»Bogen giver masser af inspiration til, hvor vi kan give troen videre, og samtidig understreges det gang på gang, at der ikke findes én rigtig måde at gøre tingene på ... Som læser undgår man dårlig samvittighed og får snarere lyst til at tage små, realistiske skridt i hverdagen.«

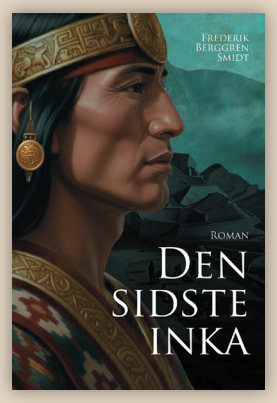
KPI NYHEDSBREV

Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

MALERFIRMAET
penta a|s

malerfirmaetpenta.dk

VARME ANBEFALINGER
til sommerferien

»Virkelig velskrevet, letlæst og og formidlingsvenlig historisk roman, der giver et overskueligt indblik i inkarigets sidste tid.«
BIBLIOTEKERNES LEKTØRUDTALELSE

Har du læst Lynn Austins roman »Barmhjertighedens bølger«, kan du glæde dig til at læse fortsættelsen »Barmhjertighedens arv«. I bøgerne følger vi to kvinders dramatiske liv i 1800-tallets Amerika.

Forlagsgruppen Lohse | 7593 4455 | lohse.dk

Vær med til at forme et børnehus i vækst

Afdelingsleder til integreret daginstitution i Fredericia søges.

Fuglsang Friskole & Børnehus
Båret af kristne værdier

Ansøgningsfrist: 10. juli
Læs mere: fuglsangfriskole.dk

SPIREN

Spiren i Haderslev søger 1 pædagog og 1 medhjælper pr. 1. august 2026

Læs det spændende stillingsopslag på: www.spiren-haderslev.dk

HERAGÅRDEN

Heragården er et botilbud for dig med autisme, der ønsker et meningsfuldt liv
Vi arbejder ud fra det kristne livs- og menneskesyn

Heragården | Koustrup Alle 15B | Lind | 7400 Herning | +45 96 27 31 00 | post@heragaarden.dk | Heragaarden.dk

COMPOUNDERS

MW Compounders er en dansk børsnoteret investeringsforening. Foreningen har investeret i 20-30 globale compounder-aktier.

Læs mere her: www.mwcompounders.dk

Kontakt: Johannes Møller 61 31 64 85

Store lejligheder i Aarhus

- Ladestander og gratis parkering
- Solrig altan og grønne områder
- Gratis nyttehave og plads til husdyr
- Lynhurtigt fibernet

Priser fra 6.850 kr.

Hejredalsparken.dk
Vi har boligerne — Kom med din hverdag

TRO & MISSION
Udgives af Luthersk Mission,
Industrivænget 40, 3400 Hillerød
dlm@dlm.dk / 48 20 76 60
www.dlm.dk

TRYK
Jørn Thomsen Elbo
Oplag 2.500
ISSN 2446-4147
ISSN 1601-975X (Tro & Mission online)

ANSV. REDAKTØR
Ivan Bach Jakobsen
ibj@dlm.dk / 60 62 93 11

REDAKTION
Kaja Lauterbach, journalist/red.sekr.
Karin Borup Ravnborg, journalist
Rochelle Coote, grafiker

Ideer og artikelforslag modtages gerne på tm@dlm.dk.
Magasinets indhold er ikke nødvendigvis udtryk for LM's ledelses holdninger.
Bibelcitater er fra den autoriserede oversættelse, © Det Danske Bibelselskab 1992.

ABONNEMENT
Danmark: 450 kr. pr. år.
Unge under 30 år: 225 kr. pr. år.
Netabonnement: 225 kr. pr. år (unge under 30 år: 125 kr. pr. år)
Alle beløb + 40 kr. i gebyr, hvis man ikke er tilmeldt betalingsservice.
Abonnementet løber, til det bliver opsagt.
Ved adresseændring bedes oplyst både gammel og ny adresse.

ANNONCER
Annoncer til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest tirsdag den 4. august 2026.
Se priser og betingelser på troogmission.dk.

NÆSTE NUMMER
Tro & Mission nr. 9/2026 udkommer den 14. august.

KODE TIL TRO & MISSION ONLINE
3. kvartal 2026: T&M-3kvt2026
2. kvartal 2026: T&M-2kvt2026

STØT LM
Gaver til missionsarbejdet sendes til konto 2230 - 0726496390 eller via MobilePay 66288.
Se også dlm.dk/støt.

LOVSANG ER **IKKE KUN ORD,** MAN SYNGER

TEKST KAJA LAUTERBACH **FOTO** PRIVAT

"I LM Musik vil vi gerne fremme lovsangen i menighederne."

Det siger musikkonsulent Laila Poulsen, og en af vejene til det er, at hun tager rundt og giver inspiration og arrangerer lovsangsaftener.

"Lovsang er at tilbede Gud, og her kan al slags musik bruges: salmer, gamle missionshussange, unges pop-lovsange og børnesange. Hvis der kun var en slags, var det jo ikke for alle i rummet – og det var alt for snævert musikmæssigt," siger hun.

"Det er vigtigt at vi ikke kun bruger ordet 'lovsang' om den stilart, som mange unge holder af – lovsang er et bredt ord, der dækker over sange, hvor vi tilbeder Gud og synger om eller til ham."

"Og så synes jeg, det er en rigtig god ide, at børnene er med, da de får rigtig meget ud af at være i et rum med lovsang. Ofte holder jeg en lille børneafdeling med bibelfortælling og børnesange, og så kan de tegne eller bygge LEGO, mens de unge og voksne lovsynger videre."

TILBEDELSE AF GUD

Laila Poulsen spiller næsten altid klaver og synger, når hun står for et lovsangsmøde, og så spørger hun altid, om de lokale musikere har lyst til at spille med.

"Det lokale sted får allermest ud af det, hvis vi mødes og snakker om, hvordan man gør hos dem, og jeg giver lidt inspiration videre," siger hun.

Musikkonsulenten bruger også anledningen til at komme med gode ideer til, hvordan musikerne kan blive til mere end nogle, der spiller for på sangene.

"Det er vigtigt med en, der kan knytte et par ord til sangene og på den måde vende menighedens bevidsthed mod teksten, så det ikke bare er ord, man ikke tænker over. Det hjælper til at vende fokus mod Gud."

Laila Poulsen understreger, at lovsangslederen sagtens kan være en anden end den, der synger i mikrofonen. En, der er god til ord, for eksempel mødelederen, kan være med til at skabe en rød tråd i gudstjenesten ved allerede i de indledende sange at slå temaet an.

FOTO: PEXELS

TEMA: **NÅDEGAVER**

Nådegaver er særlige evner eller tjenester, som bliver beskrevet i Det Nye Testamente, og som gives af Helligånden til troende for at styrke menigheden og tjene andre mennesker.

Nådegaverne er ikke personlige præstationer, men gaver fra Gud, der skal bruges til fælles gavn.

I Bibelen nævnes blandt andet gaver som undervisning, profeti, helbredelse, ledelse, visdom og tjeneste. Selv om nådegaverne kan komme til udtryk på forskellige måder, er deres fælles formål at opbygge fællesskabet i menigheden og pege på Guds kærlighed og handlekraft i verden.

»

Jeg oplever det ikke som et kald, men som en stor lyst til at have mennesker omkring mig.

MISSA ERIKSEN, SIDE 26